

درباره‌ی پیک مام ویژه‌ی راه دور

موسسه مادران امروز (مام) به منظور اطلاع‌رسانی به گروه‌های بهره‌گیر از راه دور، ارتباط گروه‌ها با یکدیگر، تبادل تجربه، خبردار شدن از نظرها و پیشنهادهای و رفع اشکال‌ها و ابهام‌های موجود در طول کار گروه‌های بهره‌گیر از راه دور، اقدام به تهیه‌ی پیک مام ویژه‌ی راه دور کرده است.

گزارش‌های دریافت شده در این ماه

• گزارش‌های دریافت شده از گروه‌های راه دور از ۹۷/۹/۲۰ تا ۹۷/۱۰/۲۰:

- شهاب، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم آسیه شریعتی، ۴ گزارش • بوعلی ۱، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم صمدی‌فر، ۳ گزارش • بوعلی ۲، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم آسیه شریعتی، ۵ گزارش • زیتون، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم آسیه شریعتی، ۴ گزارش • زیتون ۲، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم احمدزادگان، ۲ گزارش • سپنتا ۲، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم قربانی، ۲ گزارش • سپنتا ۳، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم بهزادی، ۱۰ گزارش • سپنتا ۵، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم نجفی، ۲ گزارش • سپنتا ۶، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم توکلی‌نیا، ۵ گزارش • سپنتا ۷، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم بهزادی، ۲ گزارش • سپنتا ۸، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم کمالیان، ۲ گزارش • سپنتا ۱۰، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم بهزادی، ۳ گزارش • سپنتا ۱۱، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم کمالیان، ۲ گزارش • سپنتا ۱۲، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم بهزادی، ۱۸ گزارش • قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم بهزادی، ۱ گزارش • امید فردا، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم ذبیحی، ۱ گزارش • آها (ساتوری در زندگی)، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم کریمی، ۳ گزارش • روستایی - بانو، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم سکینه لطفیان، ۳ گزارش • سارینا، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم ابراهیمی، ۵ گزارش • گل‌های خندان ۲، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم نخعی، ۲ گزارش • آئین تربیت، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم‌ها زندی و ترشیزی، ۳ گزارش • خورشید دنیا، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم‌ها عباسیان و سیف‌زاده، ۶ گزارش • مادرانه، قائم‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم ذبیحی، ۳ گزارش • نورانا، نور (مازندران)، هماهنگ‌کننده گروه: خانم هدایتی‌زاده، ۱ گزارش • نگرش مثبت، بابل، هماهنگ‌کننده گروه: خانم رضایی، ۵ گزارش • مادران کوبو، آمل، هماهنگ‌کننده گروه: خانم سحر توسلی، ۴ گزارش • آرامش، ساری، هماهنگ‌کننده گروه: خانم محمدی، ۱ گزارش • دیرلی، ساری، هماهنگ‌کننده گروه: خانم محمدی، ۱ گزارش • مادرانه، ساری، هماهنگ‌کننده گروه: خانم محمدی، ۱ گزارش • مهربانو، ساری، هماهنگ‌کننده گروه: خانم دارایی، ۱ گزارش • اندیشه، ساری، هماهنگ‌کننده گروه: خانم محمدی، ۱ گزارش • بانوان اندیشه، هادی‌شهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم مریم اندیش، ۱ گزارش • مادران، بابل، هماهنگ‌کننده گروه: خانم رضایی، ۲ گزارش • رنگین کمان، بهشهر، هماهنگ‌کننده گروه: خانم‌ها جاغرقی و محمدی، ۱ گزارش • راه نو، بجنورد،

هماهنگ‌کننده گروه: خانم رسایی، ۱ گزارش ● راه نو ۲، بجنورد، هماهنگ‌کننده گروه: خانم رسایی، ۱ گزارش ● باراد، کرمانشاه، هماهنگ‌کننده گروه: خانم فریبا یار احمدی، ۶ گزارش ● باران، کرمانشاه، هماهنگ‌کننده گروه: خانم فریبا یار احمدی، ۱ گزارش ● مادران شکوفا، مشهد، هماهنگ‌کننده گروه: خانم بنوفامیل، ۳ گزارش ● امید فرهنگ، کرج، هماهنگ‌کننده گروه: خانم پگاه عاطف، ۱ گزارش ● کودکان شاد، کرج، هماهنگ‌کننده گروه: خانم پگاه عاطف، ۱ گزارش ● مادران شاد بنفشه، کرج، هماهنگ‌کننده گروه: خانم پگاه عاطف، ۹ گزارش ● مادران گلستان، کرج، هماهنگ‌کننده گروه: خانم غیاثوند، ۱ گزارش ● مانا، تهران، هماهنگ‌کننده گروه: خانم بهار عابدینی، ۲ گزارش ● مهرآفرین، تهران، هماهنگ‌کننده گروه: خانم منیژه چهره‌نگار، ۱ گزارش ● بانوان پویا ۲، تهران، هماهنگ‌کننده گروه: خانم منیژه چهره‌نگار، ۳ گزارش ● مادر و کتاب، تهران، هماهنگ‌کننده گروه: خانم فرزانه منفرد، ۵ گزارش ● اندیشه سبز، تهران، هماهنگ‌کننده گروه: خانم فرزانه منفرد، ۳ گزارش ● ما می‌توانیم، تهران، هماهنگ‌کننده گروه: خانم لطفی، ۴ گزارش ● اندیشه، تهران، هماهنگ‌کننده گروه: خانم‌ها ماندانا آجودانی و افسانه قیدی، ۳ گزارش

تبریک:

گروه‌های زیر به تازگی به جمع گروه‌های کتابخوانی راه دور موسسه مادران امروز پیوستند. ضمن تبریک و خوش‌آمدگویی، آرزوی توفیق روزافزون برای این عزیزان داریم.

گروه رنگین کمان در بهشهر به نمایندگی خانم‌ها جاغرقی و محمدی.

گروه سارینا در قائمشهر به نمایندگی خانم الناز ابراهیمی.

گروه نورانا در نور (مازندران) به نمایندگی خانم مریم هدایتی‌زاده.

گروه کودکان شاد در کرج به نمایندگی خانم پگاه عاطف.

گروه امید فرهنگ در کرج به نمایندگی خانم پگاه عاطف.

گروه مانا در تهران به نمایندگی خانم بهار عابدینی.

به مناسبت پایان بیستمین سال تاسیس موسسه مادران امروز و پانزدهمین سال فعالیت طرح راه دور موسسه، خبرنامه‌ی این ماه ویژه شد. در این ویژه‌نامه سعی کردیم بخش‌هایی از مراسم بیستمین سالگرد تاسیس موسسه و جشن‌های مربوط به پانزدهمین سال فعالیت راه دور را منعکس کنیم، هرچند خیلی کوتاه و مختصر تا یادگاری باشد برای آیندگان. خوب می‌دانیم این ویژه‌نامه نمی‌تواند همه‌ی تلاش‌های شما عزیزان را منعکس کند اما می‌تواند به ماندگاری در ذهن‌ها کمک کند.

سرفصل‌های صحبت‌های سرکارخانم مریم احمدی شیرازی، مدیر موسسه مادران امروز، در گردهمایی‌های مربوط به بیستمین سالگرد تاسیس موسسه و پانزدهمین سال فعالیت گروه‌های راه دور در تهران، قائمشهر و کرج (آذر و دی ۱۳۹۷)

درباره‌ی موسسه

ثبت ۱۳ مرداد ماه ۱۳۷۷

آغاز فعالیت آذرماه ۱۳۷۷

موسسان

من، سیامک جولایی و نادر عظیمی

هدف‌ها

یاری‌های فرهنگی و تربیتی به خانواده‌ها

پیشینه‌ی موسسان

طرح مجتمع کارهای فرامدرسه‌ای

تالیف کتاب‌های سوادآموزی کودکان محروم از سواد

تالیف کتاب‌های پایش سواد برای زنان نوسواد

همکاری با شورای کتاب کودک

کار با انجمن مرکزی اولیا و نظام رسمی آموزش و پرورش

ارایه‌ی طرح خواندن با نوزادان، آموزش خانه به خانه مادران

باشگاه اسباب بازی‌های فکری

و

محورهای فعالیت‌های موسسه

۱- آموزش خانواده‌ها به منظور ایجاد فرهنگ صلح و مدارا در خانواده

۲- ترویج فرهنگ خواندن و قصه‌گویی در خانواده

۳- ترویج بازی‌های مناسب در خانواده

۴- حفظ محیط‌زیست

محل کار موسسه

- در دفتر کار آقای جولایی به مدت ۱۴ سال

- انتقال به یک واحد اجاری ۳ سال

- اسکان در واحد اجاری فعلی ۳ سال

همراهان

۱- مشاوران عالی

۲- کارشناسان داخلی و بیرونی

۳- پدران همراه و همیار موسسه

۴- نیروهای داوطلب: گروهی - فردی

چگونگی رساندن آگاهی‌های موردنیاز به خانواده‌ها

گام‌ها و کارگاه‌ها- پیگیری گام‌ها و کارگاه‌ها

جلسه‌های ماهانه - ۳۰۰ جلسه در داخل موسسه با ۲۰۰ عنوان

مشاوره‌ها و راهنمایی‌ها

تالیف کتاب‌ها و سایر خواندنی‌های مناسب برای خانواده‌ها

جاهایی که برنامه‌های موسسه اجرا می‌شود

سازمان‌ها، اداره‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی، مدرسه‌ها، مهدهای کودک، شهرداری‌ها، سراهای محله و خلاصه هر جا که خانواده‌ها باشند.

تا به حال با ۱۴۳ سازمان دولتی و غیردولتی همکاری داشته‌ایم.

مخاطبان ما

خانواده‌ها و مربیان که با کودکان و نوجوانان در گروه‌های مختلف سنی سر و کار دارند. از خانواده‌های در انتظار فرزند تا کودک‌دار و نوجوان‌دار و مهارت‌های زندگی برای بزرگسالان

تهران و شهرستان‌ها - راه دور

در شهرستان‌ها و مناطق دور از موسسه، به دو روش فعالیت می‌کنیم:

۱- ارایه‌ی گام‌ها و کارگاه‌ها یا سخنرانی‌ها توسط کارشناسان موسسه

۲- اجرای برنامه‌های مربوط به طرح "راه دور"

راه دور الگویی است برای ترویج خواندن

خواندن به شکل گروهی با کتاب‌هایی که به این منظور تالیف کرده‌ایم.

تا به حال حدود ۲۰۰ گروه در سراسر ایران تحت پوشش این طرح بوده‌اند. (البته گروه‌هایی که به موسسه گزارش نمی‌دهند، در این آمار محسوب نشده است.)

آغاز کار در شهرستان‌ها در مازندران (ساری) و سپس در کرمان (رفسنجان) بوده است و آغاز فعالیت گروه‌های راه دور در مازندران (قائم‌شهر) بوده است. ۱۵ سال از آغاز این فعالیت می‌گذرد. بجز ۲ سال کار آزمایشی که در قائمشهر شده است.

اطلاع‌رسانی در موسسه

از طریق سایت از سال ۱۳۸۲

تلگرام از سال ۱۳۹۴

اینستاگرام، به موازات تلگرام و اخیراً در حال بازیابی

پیک از ابتدای تاسیس (تا به حال ۱۲۵ شماره پیک مام منتشر کرده ایم.)

پیوست‌های پیک مام و ویژه‌نامه‌ها ۲۹ (تا به حال ۲۹ شماره منتشر کرده‌ایم.)

پیک مام ویژه‌ی راه دور (تا به حال ۱۰۸ شماره منتشر کرده‌ایم.)

انتشارات و کتاب‌ها در موسسه

مجوز نشر از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در سال ۱۳۸۶

سه گروه کتاب تا به حال منتشر کرده‌ایم:

کتاب کار

کتاب راهنما

کتاب‌های کوچک

ویژگی‌های کتاب‌های نشر مادران امروز

- تالیفی بودن
- علمی و سادگی و کاربردی بودن
- تناسب با نیازها و فرهنگ خانواده‌های ایرانی
- قابل استفاده برای آموزش خانواده‌ها در گروه، بدون نیاز به حضور مستقیم کارشناس
- تناسب با هر سطح از سواد و معلومات

بخش‌های مختلف سازمانی ما

اداری، اطلاع‌رسانی، روابط عمومی، آموزش، داوطلبان

غم‌ها و شادی‌ها

عمومی: زلزله‌ی بم و کرمانشاه

درون موسسه‌ای: ازدست‌دادن بعضی مشاوران و یاران، بحران‌های مالی
شادی‌ها: موفقیت در ارایه‌ی الگوهایی برای آموزش خانواده‌ها، طرح‌های نو و ابتکاری، یاری برای نوشتن پایان‌نامه‌های مرتبط و تشکیل سازمان‌های دیگر، تقدیرها

ارزش‌ها، اصول و باورها

فردی، گروهی و سازمانی:

- داشتن هدف و برنامه‌ریزی برای رسیدن به آن
- رعایت محتوای آموزش‌های موسسه در روابط سازمانی
- اعتقاد به خرد جمعی، همکاری و مشارکت
- اعتقاد به کار گروهی و تصمیم‌های گروهی
- توجه به فرهنگ ملی و بومی
- اهمیت به ابعاد علمی، اجرایی و عملی آموزش‌ها در موسسه
- آموزش نیروها

برنامه‌های آینده

- بازبینی ۲۰ سال کارمان
- دریافتن نقاط ضعف (بایگانی‌ها، مستندسازی‌ها، تبلیغات، سیستم اداری)
- مطالعه و پژوهش‌های بیشتر در مورد نیازها و مشکلات خانواده‌های امروز
- استفاده از تکنولوژی‌های جدید، روش‌ها و محتوای متناسب با خانواده‌های امروز
- بهره‌وری بیشتر منابع و نیروهای انسانی و مالی
- گسترش طرح راه دور

سخنرانی خانم مرضیه شاه‌کرمی (مسئول روابط عمومی موسسه مادران امروز)

سلام. خوش آمدید.

من به نمایندگی از طرف گروه برنامه‌ریزی و اجرای جشن بیستمین سالگرد موسسه در خدمتتان هستم و قرار است گزارشی کوتاه درمورد چگونگی انجام کارها در سال گذشته، ارائه دهم.

درست از هفته‌ی بعد از نوزدهمین سالگرد تاسیس موسسه، گروه برنامه‌ریزی بیستمین سالگرد تشکیل شد. چون دلمان می‌خواست بیستمین سال را به شکل ویژه و متفاوت و در ابعاد بزرگ‌تر، چه در شکل و چه در محتوا، برگزار کنیم و ضمن مرور به کارها و فعالیت‌ها، قدردانی و سپاسی داشته باشیم از همگی همراهانی که در این بیست سال یاورمان بودند، به همین منظور دو گروه در موسسه تشکیل شد.

یک گروه تخصصی ارزیابی سازمانی به منظور بررسی تمام بخش‌ها و فعالیت‌های موسسه در بیست سال گذشته و دیگری گروه مشورتی و برنامه‌ریزی، برای برگزاری برنامه‌ی بیستمین سالگرد. به‌رحال بیستمین سال برای ما نقطه‌ی عطفی است.

چند ماهی کار کرده بودیم، ایده‌های خوبی مطرح شده بود و روی آن‌ها کار می‌کردیم که جامعه با مشکلات اقتصادی، اجتماعی بیشتری روبه‌رو شد و هزینه‌های مربوط به همه چیز چند برابر و ... با خود فکر کردیم آیا در چنین شرایطی درست است که ما دست به کار بزرگی بزنیم که نیاز به هزینه‌ی زیاد، وقت و انرژی بیشتری دارد؟ چه توان اقتصادی داشته باشیم چه نداشته باشیم، این با باورها و منش و روش موسسه جور در نمی‌آید. بهتر نیست حتی اگر از نظر اقتصادی هم شرایط برایمان مهیا باشد، این هزینه را در جاهایی دیگر صرف کنیم.

هرچند که دلمان می‌خواست برنامه خیلی متفاوت باشد؛ ولی درنهایت به این نتیجه رسیدیم که نباید این کار را بکنیم و قرار شد برنامه تغییر کند، کوچک شود و مثل همیشه ساده و صمیمی برگزار شود که حاصلش برنامه‌ی امروز است. در بررسی‌های یک‌ساله، اتفاق‌های جالبی برایمان افتاد. مرور ۲۰ سال کار و فعالیت و ارزیابی نقاط قوت و ضعفمان روشن‌تر شد.

نقاط قوت که سبب خوشحالی و افتخارمان بود، حجم کارهای متنوعی که انجام شده بود و در همگی این‌ها این ویژگی‌ها برجسته بود:

- پایبندی به اصول علمی
- هماهنگی با فرهنگ خودی و نیازهای خانواده‌های ایرانی

● الگوسازی و پیشگام بودن در مورد فعالیت‌های تربیتی و فرهنگی خانواده‌ها
● و فراهم کردن محیط صمیمی و راحت برای یادگیری و به‌کار بستن یارگیری‌ها (جشن‌ها، طرح‌ها و مناسبت‌ها، همه و همه از یک کار گروهی و صمیمی حکایت می‌کرد.)
و اما نقطه ضعف‌هایمان:

ضعفمان در مستندسازی، ساماندهی بایگانی، تبلیغات، استفاده از نیروهای جوان (و جانشین‌سازی) قرارمان برای آینده کمک‌کردن و برطرف کردن ضعف‌هایمان و توجه بیشتر در این حوزه‌ها است:

۱- گسترش فعالیت‌های نشر مادران امروز

۲- رفع اشکالات و به‌روز کردن مدل و شکل اراییه‌ی خدماتمان

۳- گسترش برنامه‌های راه دور چه از نظر کمی و چه از نظر کیفی

۴- مثل گذشته نیازهای واقعی خانواده‌ها را بشناسیم، ببینیم در شرایط فعلی، خانواده‌ها با چه موضوع‌هایی درگیر هستند و چالش‌های پیش رو کدامند؟

امیدواریم با استفاده از حاصل ارزیابی یکساله و با استفاده از نظر همراهان و همکارانی که تا این‌جا ما را یاری داده‌اند، با در نظر گرفتن شرایط موجود جامعه و نیازهای خانواده‌ها در این مقطع و تطبیق همه‌ی این‌ها با تجربه‌های بیست‌ساله‌ی موسسه برای آینده، برنامه‌ریزی مناسبی انجام دهیم.

متن گفت‌وگوها در میزگرد مراسم بیستمین سالگرد تاسیس موسسه مادران امروز (مام)

صحبت‌های خانم دکتر فاطمه قاسم‌زاده (روانشناس و مشاور کودک و نوجوان، مشاور عالی
موسسه مادران امروز)

ضمن تبریک بیستمین سال فعالیت موسسه‌ی مادران امروز، که در واقع پیوند بین کودکان و والدین هستند، موضوعی که من بنا است مطرح کنم، یکی از محورهای کار موسسه مادران امروز؛ "ترویج صلح و مدارا" است. چیزی که در سراسر جهان، همه از جمله کودکان و خانواده‌ها به آن نیاز دارند و نبود آن به همگان آسیب می‌زند.
من از جمله‌ی کلیدی یکی از روانشناسان فرانسوی استفاده می‌کنم که می‌گوید: "همه چیز از کودکی آغاز می‌شود" و اگر منظور از کودکی دوران طلایی قبل از دبستان باشد، واقعاً آغازکننده‌ی همه چیز هست. در این دوران ویژگی‌های

خاصی در همه‌ی ابعاد رشد مشاهده می‌شود. مثلاً حدود ۸۰٪ رشد مغز تا پایان چهارسالگی انجام می‌شود- بماند که ما بزرگسالان تا پایان چهار سالگی چه محتوایی وارد مغز کودک می‌کنیم- در این دوره که از نظر ساختار رسمی آموزش و پرورش هم موردتوجه نیست؛ سهولت یادگیری، سرعت یادگیری و پایداری و عمق یادگیری را داریم و اثربخشی این آموخته‌ها در تمام طول زندگی بر انسان باقی می‌ماند و این نتایج را، سوای این که پژوهش‌های عصب‌شناسی و روان‌شناسی و علوم تربیتی تایید کرده‌اند، همه‌ی ما تجربه کرده‌ایم. مثلاً خیلی از خاطرات و موارد کودکی را بهتر از اتفاقات هفته‌ی گذشته‌ی خود به یاد داریم.

من قصد دارم باتوجه به این موارد به جمله‌ی اولی که گفتم، یک عبارت جدید اضافه کنم و آن این که "درضمن این که همه چیز از کودکی آغاز می‌شود، همه چیز هم از خانواده آغاز می‌گردد." چون خانواده اولین و مهم‌ترین محیطی است که کودکان تجربه می‌کنند و با توجه به این که یادگیری کودکان از نوع یادگیری اجتماعی است، (یعنی از دیگران می‌آموزند)، این دیگران در وهله‌ی اول پدر و مادر و سایر افراد خانواده هستند و بعد محیط مدرسه و سایر محیط‌هایی که تجربه خواهند کرد.

حال باتوجه به این که همه چیز از خانواده آغاز می‌شود، اگر ما بر روی مسئله‌ی صلح و مدارا بخواهیم متمرکز بشویم، باتوجه به سه الگوی رفتاری خانواده‌ها که مستبدانه، منفعلانه (که درواقع نوعی کودک‌آزاری است به دلیل بی‌توجهی به کودک) و قاطعانه هست؛ رفتار قاطعانه با مهربانی، جدی بودن و آرامش همراه است و رفتارها و کلاً همه چیز در زندگی ما آموختنی است و این موضوع از طرفی جای خوشوقتی است و از طرفی جای تاسف دارد؛ زیرا ما همیشه امکان آموزش نداریم!

من در طول سال‌های زیاد کار مشاوره به این نتیجه رسیدم که مشکلات پدر و مادرها از مشکلات بچه‌ها بیشتر است. یعنی هیچ کودکی نیست که مشکلی نداشته باشد و مشکل او حتماً به نوعی مربوط به پدر و مادر است و من همواره به مراجعینم توصیه می‌کنم که ابتدا در کلاس‌ها و کارگاه‌های موسسه مادران امروز شرکت کنند و بعد اگر مشکل فرزندشان حل نشد، دوباره برای مشاوره رجوع کنند و این از نظر اقتصادی هم برای خانواده‌ها مقرون به صرفه‌تر است. پس آموزش صلح و مدارا و آرامش به رفتارهایی نیاز دارد که آموختنی است و به همین دلیل گفته می‌شود که آموزش رهاکننده‌ی انسان‌ها است. آموزش آگاهی می‌بخشد و می‌تواند انسان‌ها را نجات بدهد؛ هم از ناآگاهی و هم از بسیاری موارد دیگر ... و این آموزش سال‌هاست که در موسسه مادران امروز اجرا می‌شود.

مسئله‌ی دیگر در بحث صلح و مدارا، "ارتباط" است. صلح و مدارا نیاز به ارتباط و گفت‌وگو دارد. متأسفانه طبق آمار رسمی معاونت زنان ریاست جمهوری، گفته شده که در خانواده‌ها در طول ۲۴ ساعت شبانه‌روز، به طور میانگین فقط نیم ساعت ارتباط و گفت‌وگو و تعامل وجود دارد! که تازه معلوم نیست محتوای این نیم ساعت چه مدل ارتباطی هست؟ از جنس صلح و مدارا یا چیز دیگر؟

این آمار خطری جدی را برای کودکان و خانواده‌ها هشدار می‌دهد.

طبیعتاً وقتی ارتباط نباشد کودکان خیلی رفتارها و مهارت‌ها را یاد نخواهند گرفت. مثلاً باتوجه به آمار رسمی قوه قضاییه، "خشونت خود کودکان و نوجوانان در سال ۹۷ به اندازه‌ی ۵۰٪ نسبت به سال ۹۶ افزایش داشته است!" خشونت کودکان به دلیل این است که آن‌ها خشونت می‌بینند و کسی به آن‌ها آموزش نمی‌دهد که خشونت نکنند و یاد نمی‌دهد که به غیر از خشونت چه راه‌کارهای دیگری می‌توانند داشته باشند و ضمناً این سوای خشونت با کودکان و کودک‌آزاری است که در جریان هستید جامعه در چه وضعی قرار دارد.

سطح بعدی خشونت، خشونت موجود در جامعه است که همه‌ی ما شاهدیم و گاهی اثرات خیلی ناگواری دارد، مثلاً اعدام در ملاءعام! و باید اذعان کرد که برای مبارزه با خشونت نمی‌توان تنها در خانه به اتکای خانواده کاری انجام داد. باید امکاناتی هم باشد که به کاهش خشونت در جامعه کمک کند؛ چه در کودکان و چه در بزرگسالان و می‌خواهیم به این جا برسیم که یکی از دلایل خشونت ندانستن روش‌های گفت‌وگو است. "گفت‌وگو و ارتباط موثر". اخیراً من کتاب‌هایی برای کودکان و نوجوانان با عنوان **دعوا نکنیم گفت‌وگو کنیم** دیدم که البته از زبان حیوان‌هایی است که قبلاً برای حل مشکلاتشان دعوا می‌کردند و مشکل حل نشده باقی می‌ماند، ولی پس از این که یاد گرفتند راجع به مشکل گفت‌وگو کنند، به نتیجه رسیدند.

نکته‌ی دیگر این که خانواده هم، مثل هر نهاد اجتماعی دیگر، تحت تاثیر عوامل اجتماعی است و در حال حاضر مسایل اجتماعی، اقتصادی و ... با اثرات منفی که روی خانواده‌ها دارند، کار موسسه‌هایی مثل مام را دشوار می‌کنند. طبعاً پدر و مادری که نمی‌تواند مسایل اولیه و ضروری خانواده‌اش را فراهم کند، آرامش نخواهد داشت و اگر به طریقی برخی مشکلات اجتماعی و اقتصادی حل نشود، اثربخشی کار موسسه‌هایی مثل موسسه مادران امروز، شبکه یاری کودکان کار و انجمن پژوهش‌های پویا، کمتر می‌شود و این جور سازمان‌های غیردولتی باید خودشان هوای یکدیگر را داشته باشند.

صحبت‌های خانم دکتر نوش‌آفرین انصاری (پیشگام کتابداری نوین ایران، دبیر شورای کتاب کودک، مشاور عالی موسسه مادران امروز)

با سلام از طرف همه‌ی همکاران شورای کتاب، تولد بیست سالگی موسسه مادران امروز را تبریک می‌گویم و خوشحالم که شورا درختی است تنومند و بارور و بسیاری از عزیزان از جمله خانم مریم احمدی عزیز از فرزندان شورا هستند. همین‌طور ضمن تبریک به خانم شاه‌کرمی و آقای مهندس جولایی، از جناب آقای علی‌دهباشی تشکر می‌کنم که این امکان را برای گردهمایی‌های این‌چنینی فراهم می‌کنند. مسئولیت من در این چند دقیقه، صحبت از "برنامه‌ی راه دور" موسسه مادران امروز است.

"راه دور" که از سال ۱۳۸۲ متولد شده است، هدفش گسترش فعالیت‌های موسسه برای خانواده‌ها در سراسر ایران است که این هدف بسیار مهمی است و تا جایی که من می‌دانم اولین تجربه‌ی ملی به این شکل هست. شعار آن "خواندن برای بهتریستن" است. این شعار فوق‌العاده قابل تامل است. "راه دور" سعی می‌کند برنامه‌های تهران شامل گام‌ها، کارگاه‌ها، ترویج و تقویت کتابخوانی و ... را به دور دست‌ترین نقاطی که این علاقه در آن جا وجود دارد، انتقال بدهد. طبعاً این مسئله نیاز به آسیب‌شناسی دارد و من فکر می‌کنم چون در هر جایی فرهنگ‌ها متفاوت است و روی برنامه تاثیر

می‌گذارد، این آسیب‌شناسی به‌طور مداوم در حال انجام است. هیچ الگوی ثابتی در موسسه بسته نمی‌شود و همیشه آمادگی تغییر نسبت به شرایط وجود دارد و این یک کار جمعی است. "برنامه‌ی راه دور" به‌هیچ‌وجه ترجمه و گرت‌برداری نیست و یک برنامه‌ی کاملاً ایرانی است و من بسیار بسیار خوشحالم که در دی ماه در سالگرد آغاز به فعالیت این برنامه، حضور خواهیم داشت. هدف مهم موسسه مادران امروز، دادن توانمندی لازم برای ساختن شبکه‌ی ارتباطی موثر بین خانواده‌ها است. در واقع بحث مادران ضرورت ایجاد تحول در اندیشه‌ی خانواده است و خیلی مسئله‌ی مهمی است.

"برنامه‌ی راه دور" در طول حیات پانزده‌ساله‌اش سه مرحله را طی کرده است، پشت سرهم.

یعنی مراحل بعدی به مرحله‌ی اول اضافه شده است و این به‌خاطر شهامتی است که موسسه مادران امروز دارد. موسسه مادران امروز کاملاً پویا است و اندام‌هایش بنابه ضرورت گسترش پیدا می‌کند. اول: آشنایی دقیق و عمیق با کتاب‌های موسسه هست که تالیف این کتاب‌ها در ادامه‌ی حیات موسسه و گسترش اندیشه‌ی آن بسیار مهم بوده است. صدها نفر که ممکن است اصلاً به موسسه مراجعه نکنند، می‌توانند از این کتاب‌ها استفاده کنند. کتاب پرواز می‌کند، کتاب حرف خودش را می‌زند و تبدیل می‌شود به یک واحد مستقل آموزشی. پس می‌توان گفت که در برنامه‌ی "راه دور" خواندن هدفمند دنبال می‌شود.

دومین اتفاق: فهرست اضافه‌شده و گزیده‌شده‌ای است که به مجموعه‌ی کتاب‌های اولیه پیوست شده و دوستان می‌توانند آن‌را در جزوه‌ی راه دور ببینند؛ این هم به‌نظم باعث کاربردی‌شدن اطلاعات می‌شود و در تداوم همان نیازهای آموزشی و پرورشی و غیره، سواد اطلاعاتی جامعه را بالا می‌برد. موسسه مادران امروز ابتدا محدوده‌ای را تعریف می‌کند و بعد خودش این محدوده را می‌شکند و وارد گزینش آثار می‌شود، آثار منتشر شده در ایران.

سومین مرحله، ورود به جهان ادبیات است که گام بسیار مهمی است؛ ورود به مرحله‌ی لذت از خواندن. موسسه مادران امروز با احتیاط و شمرده و دقیق پیش می‌رود و واقعاً "دستم بگرفت و پا به پا برد." برایش صدق می‌کند.

اما نکته‌ای که به‌نظر من رسید، این بود که باید در این مجموعه، جایگاهی هم برای کتاب مرجع تعریف بشود؛ یعنی همه‌ی مراکز راه دور در هر کجا که تاسیس می‌شوند، سه نوع کتاب مرجع را داشته باشند. چرا کتاب مرجع این قدر مهم است؟ زیرا زمینه‌ی پرسشگری را در انسان فراهم می‌کند. درست است که سواد اطلاعاتی و ادبیات مهم است ولی پرسشگر شدن، برای ایجاد تعادل و رضایت‌خاطری که انسان پیدا می‌کند، جایگاه ویژه‌ای دارد.

آن سه نوع کتاب مرجع، که پیشتر گفتم، شامل این‌ها است: اول: یک فرهنگ زبان فارسی، دوم: یک دوره فرهنگ‌نامه کودکان و نوجوانان، سوم: یک اطلس جغرافیایی.

اگر خوب دقت کنید به منطق ذهنی من خواهید رسید؛ این سه اثر وحدت ایجاد می‌کند: وحدت ملی، وحدت زبانی و وحدت اندیشه و ...

من امیدوارم که در این مجموعه‌ی پویا این مسئله هم جا بیفتد. البته در مجموعه‌ی موسسه مادران امروز یک نظام کتابخانه‌ی امانی هم پیش‌بینی شده است. جا دارد که این‌جا من به‌عنوان یک کتابدار نسبت به آنچه در سراسر ایران در کتابخانه‌ها داریم، ابراز تاسف بکنم! کتابخانه‌ها باید حمایت بشوند و کتاب‌فروشی‌ها نیز همین‌طور. توزیع کتاب مشکلات بسیاری دارد و بحث انقطاع هم بسیار مهم است. فرض کنید کسی به موسسه می‌آید و یک پروازی را آغاز می‌کند ولی بعد از آن دیگر کتاب نیست و نظام حمایت‌کننده از کار می‌افتد و این خطرناک است. امیدوارم که فارغ‌التحصیلان مکتب

"راه دور" در سراسر ایران درجهت بهترشدن وضع کتابخانه‌ها، به یک نیروی فشار و مطالبه‌گر تبدیل شوند تا این دریچه بیشتر و بیشتر باز بشود.
برای همه‌ی شما عزیزان آرزوی موفقیت دارم.

صحبت‌های خانم فرشته مجیب (متخصص روانشناسی بازی و قصه، نویسنده و پژوهشگر در حوزه‌ی بازی و قصه)

خانم فرشته مجیب با اشاره به این که یک قصه‌گو هستند، صحبت‌هایشان را با قصه‌ای شروع کردند:
قصه‌ی شیریه تنه‌ها، غمگین، خسته و گرسنه که در غاری زندگی می‌کرد و توان غریدن نداشت. حیوانات جنگل او را مسخره می‌کردند و ترسو می‌نامیدند. روزی مرد جوانی پیدا می‌شود که در ورودی غار مشغول خواندن کتاب است. شیر کنجکاو شده و از او می‌پرسد که "چه می‌کند؟" مرد که "ازوپ قصه‌گو" بود به او می‌گوید که مشغول نوشتن قصه‌ی شیریه پیر، خسته و گرسنه است که در غاری به تنهایی زندگی می‌کند. شیر که علاقه‌مند شده، او را وادار می‌کند که همه‌ی قصه‌هایش را برایش تعریف کند. هنگامی که ازوپ قصد بازگشت دارد، شیر از او می‌خواهد که کتاب‌هایش را به او بدهد. همین‌طور درباره‌ی پایان قصه‌ی شیر سوال می‌کند. ازوپ می‌گوید که پایان قصه‌ی شیر توسط خودش رقم می‌خورد. به این ترتیب ازوپ آن‌جا را ترک می‌کند و شیر تا صبح همه‌ی کتاب‌ها را می‌خواند. صبح روز بعد حیوانات جنگل با شنیدن غرش رعدآسای شیر، با تعجب به غاز او نزدیک می‌شوند. شیر آن‌ها را دعوت می‌کند تا قصه‌هایش را گوش دهند. رفته‌رفته همه‌ی حیوانات در غار به خواب می‌روند و فردا صبح شیر از غار بیرون می‌آید درحالی که همه‌ی حیوانات را خورده است و هم شکمش سیر است و هم خوشحال است!
قصه‌ها شیرین هستند ولی برای خواب نیستند بلکه برای بیداری هستند!
امروزه که درباره‌ی کاربرد قصه‌ها فعالیت‌های زیادی می‌شود، ثابت شده است که کودکانی که قصه گوش داده‌اند، مبتکرتر و خلاق‌تر هستند. قصه‌ها در جهان‌بینی کودکان تاثیر می‌گذارند و سازنده‌ی آرمان‌ها و امیال آن‌ها هستند. کودک درحین شنیدن قصه درمی‌یابد با دیگران همدردی کند و دنیا را کشف کند. قصه‌گویی یکی از مناسب‌ترین فنون برای درونی کردن تغییرات است، بدون این که موجب تغییر در بینش و فهم کودک شود. افکار درونی، اعتقادات، تمایلات و انگیزه‌ها در داستان‌ها منعکس هستند و کودک از آن‌ها لذت می‌برد. تفکر کودک تا بلوغ "همذات‌گرا" است و به همین علت همه‌ی طبیعت برای او زنده است.

قصه‌گویی شما به بچه‌ها فرصت می‌دهد که درحین شنیدن قصه به دنیایی دیگر سرک بکشند و یا مهاجرت کنند. قصه‌گویی یکی از بهترین روش‌ها برای روان‌درمانی کودکان است؛ افسردگی، اضطراب، پرخاشگری، خشونت و ... را کاهش می‌دهد. با قصه‌ها می‌توان انگیزه‌ی بودن را در بچه‌ها زیاد کرد. قصه‌گویی شما برای کودکان فرصتی است که در کنار او باشید و به او گرمای زندگی ببخشید.

متأسفانه امروزه ساحره‌ای به نام تلویزیون و رسانه‌های مختلف جای همه چیز را گرفته است. خانواده‌ها یا اصلاً قصه بلد نیستند و یا حوصله‌ی قصه‌گویی ندارند. قصه‌هایی که گاهی تلویزیون پخش می‌کند یا مناسب سن کودکان و یا برای خواب مطلوب نیستند. خرید کتاب‌های قصه از عادات خانواده‌ها حذف شده است، درحالی‌که هر کتاب باغی است، شهری است پر حادثه و پر از آدم‌های مختلف. "پرنده گفت: مادر، در قفس را برایم باز کن تا پرواز کنم. چنانچه مادر پرنده در قفس را باز نمی‌کرد، آن جوجه هرگز پرواز کردن را یاد نمی‌گرفت.

وقتی خسته به خانه برمی‌گردیم و می‌بینیم که بچه روی دیوارهای سفید خانه نقاشی کرده است، عصبانی می‌شویم، درحالی‌که به دلیل این که حرکت دستش از ساعد است نیاز به کاغذ بزرگ دارد و اگر این کاغذ را در اختیارش قرار ندهیم به نقاشی روی دیوار رو می‌آورد.

وقتی می‌بینیم تمام وسایل بازی را، که داخل سبدی بوده، وسط اتاق خالی کرده است، عصبانی می‌شویم درحالی‌که او برای پیدا کردن قطعه‌ی ریزی که لازم داشت مجبور شد همه را خالی کند.

بازی کردن کودکان رشد همه‌جانبه‌ی آن‌ها است، بچه‌ها با بازی زندگی می‌کنند. بی‌انصافی است اگر به آن‌ها بگوییم بازی نکنید. بچه‌ها مدام می‌پرسند که "با چه چیز بازی کنیم؟" زیرا آن‌ها را تبدیل به کلکسیونرهای اسباب‌بازی‌های متنوعی کرده‌ایم که حتی کاربرد آن‌ها را نمی‌دانند. بچه‌ها می‌پرسند "با کی بازی کنیم؟" ما آن‌ها را می‌فرستیم که با همان اسباب‌بازی‌های بی‌جان بازی کنند درحالی‌که آن‌ها ما را به عنوان همبازی نیاز دارند.

در پایان به درد دل یک مادر توجه کنید: چه شب‌ها در کنار کودکم نشستم برایش قصه گفتم، چه روزها از لیوانی خالی در مهمانی‌های کودکانه‌اش چای نوشیدم. در بازی‌های تقلیدی در نقش دیو و غول و فرشته بازی کردم. یک روز نگاه کردم و دیدم بچه‌ام نیست. او بزرگ شده و رفته بود.

نام کودک، امروز است، امروز را غنیمت بدانید.

صحبت‌های آقای دکتر فریبرز بختیاری (پزشک آسایشگاه کهریزک)

ضمن عرض تبریک بیستمین سالگرد موسسه مادران امروز، ابتدا خودم را معرفی کنم تا معلوم شود چرا این‌جا هستم! من ۲۳ سال است که پزشک آسایشگاه کهریزک هستم و یاد گرفتم که در بین سالمندان آن‌جا زندگی کنم. در این تجربه‌ی ۲۳ ساله، برداشت من تفاوت انسان با سایر جانداران بوده است. همه‌ی جانداران پس از مراحل تولد، بلوغ، تولیدمثل، ساخت آشیانه و ... نقششان در زندگی به اتمام می‌رسد. اما انسان درست در همین مرحله، یعنی میانسالی و سالمندی به‌عنوان اشرف مخلوقات در بالندگی محیطش اثرگذار است.

در آماري که مطالعه می‌کردم، در سال ۱۳۷۵ جمعیت خانوار در کشور به‌طور متوسط ۴/۸ بوده است، یعنی نزدیک ۵ نفر. الان این عدد رسیده است به میزان ۳/۳. یعنی حدوداً هر سه خانواده جمعاً ۱۰ نفر هستند. از طرفی تعداد سالمندان که ۸ میلیون نفر هستند را اگر به ۲۴ میلیون خانوار تقسیم کنیم، به هر سه خانواده یک سالمند می‌رسد! درواقع عبارت "تهدید سالمندی برای جامعه" را باید به این‌صورت دید که برکت از خانواده‌های ما درحال رفتن است. برکت خانواده‌ها همان عزیز سالمندی است که چراغ راه را برای ما روشن می‌کند. با توجه به آمار آسایشگاه‌های سالمندان و تخت‌های بیمارستانی، می‌توان نتیجه گرفت که قسمت اعظم این عزیزان در خانه زندگی می‌کنند و فرصتی هستند برای ما به‌جهت استفاده از تجربیاتشان و می‌توانند مانع گسست فرهنگی، که هم‌اکنون جامعه را تهدید می‌کند، باشند. پدرها و مادرها در شغل‌های خود و پشت میزهایشان، فرزندان سرگوشی‌های موبایل و تبلت و ... و سالمندان درحال فراموش‌شدن و سالمندان تنها حلقه‌ی خانواده هستند که می‌توانند مانع این گسست شوند و انسجام خانواده‌ها را دوباره ایجاد کنند.

در تعریفی که از سلامت داریم، فقط بعد جسمی و روانی مدنظر نیست بلکه اگر کسی وضعیت اقتصادی نامناسب، وضع فرهنگی نامطلوب داشته باشد و یا از نظر امنیت حقوقی و اجتماعی دچار مشکل باشد، آن شخص سالم نیست. به این‌جهت شعار "سالمندی سالم" یا "successful aging" را باید از همه‌ی جنبه‌های سلامت مدنظر قرار دهیم. در این بحث آسایشگاه سالمندان حلقه‌ی آخر این زنجیره است و موسسه مادران امروز حلقه‌ی اول. در این‌جا جمله‌ی خانم دکتر قاسم‌زاده را به سلیقه‌ی خودم تکمیل می‌کنم: "همه چیز نه‌تنها از خانواده شروع می‌شود، بلکه در همان خانواده هم به اتمام می‌رسد." یعنی اگر ما برای تغذیه و سبک زندگی کودکانمان، توجهی قایل نباشیم و از نظر تربیتی و اجتماعی توجه نکنیم، طبعاً برای این نسل، سالمندی سالمی را هم نمی‌توان پیش‌بینی کرد.

عمده‌ی پیشگیری‌هایی که برای مسایل سالمندان توصیه می‌شود، در بعد خانواده و از سنین پایین‌تر باید اجرا گردد و من فکر می‌کنم که تاثیری که موسسه مادران امروز در جامعه دارد و به‌خوبی در حال گسترش هم هستند، باعث شود که خانواده‌ها جامعه‌ی سالم‌تری را بسازند.

سخنرانی آقای مهندس سیامک جولایی (متخصص معماری، پژوهشگر، مشاور هنری و مدیر عامل موسسه مادران امروز)

درآمدی بر هنر برای خانواده،

در موسسه مادران امروز (مام)

جام جهان ز خون دل عاشقان پر است

حرمت نگاه دار اگرش نوش می‌کنی!

پیش درآمد

چنان که در گزارش‌های مربوط به بیست‌سال تلاش موسسه مادران امروز آمده است، فعالیت‌های ما در چهار محور پایه و بر دو بستر اصلی شکل گرفته است؛

دو بستر اصلی کار ما، یکی توجه به "تندرستی" و دیگری نگاه به "رواندرستی" بوده است؛

ما، "رواندرستی" را، بویژه، از مسیر آشناسازی خانواده‌ها با هنرها و از آن طریق، گسترش لطافت‌های ظریف در نگاه اعضای هر خانواده دست‌یافتنی دانسته‌ایم.

کنایت "هنر کردن"

به راستی هنر چیست؟

این کدامین مفهومی است در کنش‌ها و واکنش‌های آدمیان، که در امثال و حکم فرهنگ ما، هر که را که امر مهمی را، به‌ویژه اگر به‌درستی پیش برده باشد، چنین توصیف می‌کنند که: هنر کرده است!

و یا درکنایت، به کسی که کارش، چندان که باید، منطبق با باید و شاید سنجه‌ها پیش نرفته باشد، در تحقیر یا تصغیری آشکار، می‌گویند که: خیال می‌کند هنر کرده است!

این مفاهیم را، به عاریت، بسیار به کار برده‌ایم و می‌بریم اما، عجباً که در اهمیت‌دادن به اصل آن موضوعی که نامش "هنر" است و در فراگرفتنش، تقریباً هیچ تلاشی نمی‌کنیم!

چرا هنر؟

ما در پیشبرد امور روزمره خود، در همه‌ی عرصه‌های علمی و فنی و شخصی و اجتماعی و قانونی و اخلاقی، براساس یافته‌های درست‌گریزی و تجربی یا آموزه‌های اکتسابی و فراگرفتنی پیش می‌رویم؛ اما چرا در بسیاری موارد، نتیجه‌ی کارهای ما، اگرچه برآورنده‌ی هدف(ها)یمان می‌شود، اما، از ظرافتی که باید داشته باشد برخوردار نیست؟ نمونه‌ها بسیارند.

بسیارند کسانی که در کار یا دانش خود متخصص‌اند، اما آگاه یا ناخودآگاه، از حاصل کارشان و از آنچه می‌کنند، راضی نیستند و به نوعی، جانشان و روانشان در تلاطم است؛ پس، آگاه یا ناخودآگاه، به سوی اموری مثلاً، مانند آموزش خوشنویسی می‌روند یا تمرین‌ها و کلاس‌های آزاد نقاشی و طراحی را تجربه می‌کنند یا دوست دارند نواختن سازی را یاد بگیرند و در تنهایی خود یا در جمع، خودشان را به صورتی، بجز آن چیزی درآورند و نشان دهند که در منطق حرفه‌ای و تخصصی به آن مشغول، در آن وارد یا سرآمدند!

خیلی از مردم، آگاه یا ناخودآگاه، به فراگرفتن و سپس بروزدادن آن چیزی گرایش دارند که "هنر"ش نامیده‌ایم! نمونه‌ها بسیارند.

چرا هنر در خانواده؟

یا شاید بهتر است بگوییم:

چرا هنر برای خانواده؟

و یا چرا هنر با خانواده؟

بیایید درباره‌ی محورهای اصلی کار "مام" هم همین بیان را به میان آوریم:

چرا صلح و مدارا در خانواده؟

چرا کتاب و کتابخوانی برای خانواده؟

چرا حفظ محیط‌زیست با خانواده؟

چرا قصه‌گویی و بازی در خانواده؟

اگر پیش‌درآمد این بحث را دریافته باشیم و اگر موسسه مادران امروز (مام) و محورهای اصلی کارش را درست شناخته باشیم و به هدف‌های آن اعتقاد داشته باشیم، باید روشن شود برایمان که: چرا می‌گوییم: "چرا هنر در خانواده؟"

نقش حضور هنرها در خانواده در پرورش و دستیابی به "رواندرستی"

ما "رواندرستی" را در کنار "تندرستی" دیده‌ایم؛

اگر وظیفه‌ای جدی است که برای درستی تن باید بکوشیم و اگر پیوند تنگاتنگ تن با روان یا جان را دریافته باشیم، آیا به وظیفه‌ی جدی کوشش برای درستی روان یا جان هم به همان اندازه درستی تن نباید بپردازیم؟ و چنان که در مدخل "چرا هنر در خانواده؟" اشاره‌وار گفتیم و ناچار از آن گذشتیم، روشن نیست که حضور هنر در جمع خانواده چه نقشی سترگ خواهد داشت در پرورش و دستیابی به رواندرستی؟

در این زمینه کجای کاریم؟

بی هیچ لفاظی و بدون هرگونه واژه‌پردازی، باید دانست و صد البته باید پذیرفت که در پس معرکه‌ایم؛ اگر نه خودمان، دست‌کم کلاهمان پس معرکه است!

جامعه و مسئولان آن با این امر مهم بالکل بیگانه‌اند و طبیعی است که آحاد جامعه هم اغلب چنین باشند! بیایید نگاهی به محیط کالبدی پیرامونمان بیاندازیم:

آیا این همان مای تاریخی است که آن همه آثار فاخر معماری و هنر و صنایع دستی را در طول دوران ساخت و پرداخت و آن را به کج‌سلیقگی امروز ما باخت؟

حالا خود ما در این زمینه برای آیندگان مان قرار است چه باقی بگذاریم؟

چقدر کار داریم و چقدر زمانمان اندک است!

چه باید کرد؟

حضرت مولانا گفته بود :

آب دریا را اگر نتوان کشید

هم به قدر تشنگی باید چشید!

طبیعی است که هیچ نهادی، به تنهایی مدعی اصلاح جامعه در این زمینه نمی‌تواند باشد، به فراوان دلیل‌ها! پس به اندازه‌ی توانمان در "مام" باید بکوشیم؛ و اگرچه کوشش‌هایی هم کرده‌ایم، اما، حاصلش چیز چندانی نشد چراکه اصل آن، خودش، ناچیز بود!

امکانات لازم

اگر دقت کرده باشیم، چند رشته است در آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌های پولی که شهریه‌شان بسیار گران و گران‌تر از دیگر رشته‌هاست و در صدر آن‌ها، رشته‌های هنر است چرا؟ زیرا برای آموزش هنر به امکان‌هایی نیاز است که در کمینه‌ترین وضعیتش هم سر از بیشینه درمی‌آورد و توضیح این موضوع در این فرصت اندک نمی‌گنجد! ما، از همان بیست سال پیش، در شروع کار "مام" بر پایه‌ی همان درکی که گفته شد، در این زمینه برنامه‌ها ریختیم و گرچه هرگز الک را نیاویختیم، اما، آردی هم، چنان که شایسته و بایسته بود، نییختیم! اگرچه باز هم باید به تکرار گفت هرگز و هنوز الکمان را نیاویختیم!

"خرما"ی بر "نخیل" و دراز شدن "دست ما"!

حافظ گفته بود:

پای ما لنگ است و منزل بس دراز

دست ما کوتاه و خرما بر نخیل!

و به قول زنده‌یاد، طنزپرداز و شاعر فرهیخته‌ی زود از میان جمع گریخته، "عمران صلاحی":

حالا حکایت ماست!

با این همه، آن "خرما" بدانند که هرچه بر هر "نخیل" بلندی، بالا نشسته باشد و هرچه هم که "دست ما کوتاه" باشد، بلندای "گام"‌های "مام" و دراز شدن دست "مادران امروز" را دست‌کم نگیرد، که "سایه"، در باب "هنر گام زمان" فرموده است:

امروز نه آغاز و نه انجام جهان است

ای بس غم و شادی که پس پرده نهان است

گر مرد رهی، غم مخور از دوری و دیری

دانی که رسیدن، هنر گام زمان است

و

آبی که برآسود، زمینش بخورد زود

دریا شود آن رود که پیوسته روان است

و

از راه مرو سایه که آن گوهر مقصود

گنجی است که اندر قدم راهروان است.

با سپاس از:

سرکار خانم نگین شهری، مجری مراسم بیستمین سالگرد تاسیس موسسه مادران امروز (مام) و سرکار خانم لیلا بهاری، پیاده‌کننده‌ی فایل صوتی میزگرد مراسم.

گزارش مختصری از برگزاری مراسم پانزدهمین سالگرد فعالیت گروه‌های "راه دور" موسسه مادران امروز در قائمشهر - ۱۳۹۷/۱۰/۶

از مدتها قبل به فکر آن بودیم که به مناسبت بیستمین سال تولد موسسه مادران امروز و پانزدهمین سال آغاز به کار راه دور که یک روش نوین کتابخوانی بدون حضور کارشناس و توسط کتاب‌های تالیفی متناسب با فرهنگ بومی میهن مان می‌باشد، جشنی بگیریم تا ضمن بزرگداشت آن، یک‌بار دیگر مروری بر آنچه گذشت داشته باشیم و در جهت رشد و تداوم آن گفت‌وگو کنیم.

این ایده در ادامه با کمک دوستان ما در موسسه تبدیل به یک برنامه‌ی مشترک بین اعضای دو شهر قائمشهر و ساری و در واقع استان مازندران شد.

گروه همفکری با حضور ۵ نفر از هماهنگ‌کننده‌های دو شهر که قبلاً تشکیل شده بود، بنابه ضرورت برگزاری مراسم، جلسه‌های مشترک ترتیب دادند. تقریباً از ۶ ماه قبل از فرا رسیدن زمان موعود، جلسه‌های ما با انتخاب یک رابط با موسسه تشکیل می‌شد و هر بار در مورد هدف‌ها و محتوای جشن گفت‌وگو و تصمیم‌گیری می‌کردیم. نتیجه‌ی این همفکری را با تشکیل کانال ثبت‌نامی و دعوت از عزیزان راه دور استان برای شرکت فعال در این جشن ادامه دادیم. برای شرکت همه‌جانبه‌ی عزیزان دیگر، در گروه تلگرامی راه دور دعوتنامه فرستادیم.

نتیجه، شرکت جمع کثیری بالغ بر ۵۲۰ نفر در این همایش بود. از شهرهای بابل، نور و آمل هم عزیزانی به ما پیوستند. عده‌ای از عزیزان ما در موسسه مادران امروز به‌عنوان مهمان در این همایش شرکت کردند که مادران ما خانم‌ها عباسیان و لطفیان میزبان آنان شدند و حضورشان بارقه‌های امید و تلاش فعالانه‌تر را در قلب‌هایمان روشن کرد.

در روز ۶ دی ۱۳۹۷ در تالار مسعود قائمشهر جشن بزرگی را با حضور گرم اعضا و هواداران برگزار کردیم و ضمن فروش کتاب‌ها و نشریات موسسه و شناساندن گوشه‌هایی از فعالیت عزیزان ما در استان مازندران، مراسم پرشوری را اجرا کردیم.

برنامه با خواندن آیاتی از قرآن و سرود ملی از ساعت ۳ بعد از ظهر شروع شد و با سخنرانی خانم مریم احمدی شیرازی ادامه یافت.

خانم احمدی داستان موسسه را از ابتدا تاکنون بازگو کرد و ترویج اطلاعات و آگاهی‌های مورد نیاز خانواده‌ها را یکی از هدف‌های موسسه دانست و از روش ابتکاری راه دور که کار گروهی و رو در رو برای کسب مهارت فرزندپروری و ارتباطات خانوادگی است، نام برد که از سال ۱۳۷۹ در قائمشهر دوره‌ی تجربی آن آغاز و از سال ۸۲ به‌صورت رسمی در

استان مازندران؛ ساری قائمشهر و بابل و آمل و ... شروع به کار کرد و اکنون بالغ بر دویست گروه به طور موفقیت آمیز کار می کنند. و خبر خوب دیگر این که گروه های راه دور نوجوان نیز در حال شکل گیری است.

در این مراسم فیلمی از عملکرد موسسه و هدف های بخش های مختلف آن پخش شد. سپس استاد نوش آفرین انصاری، مشاور عالی موسسه مادران امروز، یکی از یاران دیرین استاد توران میرهادی و استاد پیشگام و نوآور در حوزه ی کتاب و کتابداری، لحظاتی درمورد موسسه و تلاشش در توسعه ی کتابخوانی در بین خانواده ها و ضرورت توجه بیشتر به امر مطالعه در همه ی حوزه ها و کمک به تشکیل کتابخانه در شهرها، صحبت کردند و از تجارب خود گفتند.

سپس کلیپی از گروه های راه دور ایران که توسط خانم مهسا جمشیدی و برادر گرامیشان تهیه شده بود، نمایش داده شد و برنامه ی بعدی پنلی با حضور هماهنگ کنندگان دو شهر قائمشهر و ساری خانم ها ماندانا زحمتکش، فرحناز قربانی، ماریا رضایی، مهرنوش میراسخیان، آسیه شریعتی، به گردانندگی خانم مرضیه شاه کرمی از اعضای موثر موسسه برگزار شد و در طی آن به پرسش هایی از ویژگی های گروه ها که متشکل از مادران و پدران علاقه مند به آموزش در حوزه های فرزندپروری و کسب مهارت های لازم هستند و در مهد های کودک و سالن های ورزش و ... به دور هم جمع می شوند و با استفاده از کتاب ها و کارگاه های آموزشی و ... در جهت رشد خود و خانواده شان قدم برمی دارند، عنوان کردند.

خانم دکتر طوسی، مدیرکل دفتر زنان استان، ضمن گفت و گوی کوتاهی از کار در عرصه ی آموزش مادران حمایت کردند.

در دو بخش از موسیقی بهره بردیم که خیلی مورد توجه قرار گرفت بخصوص موسیقی پایانی که نمادی از سنت مازندران در جشن ها و شادی ها را به نمایش گذاشت.

در پایان مراسم، جشن تولد با آهنگ زیبایی از استاد محمد نوری و روشن کردن شمع و جشن و سرور جمع به پایان رسید.

وجه مشخصه ی این جشن همکاری زیبا و قوی هماهنگ کنندگان قائمشهر و ساری و حضور پرشور مادران و پدران علاقه مند در همه سطوح و علاقه مندی آنان در تداوم همکاری با موسسه و تاکید به ضرورت تعمیق آن بود.

با امید به روزهای پربار آینده - گروه هماهنگی راه دور قائمشهر و ساری

گزارش مختصری از برگزاری مراسم پانزدهمین سالگرد فعالیت گروه‌های "راه دور" موسسه مادران امروز در کرج - ۱۳۹۷/۱۰/۲۶

در تاریخ ۹۷/۱۰/۲۶ به مناسبت بیستمین سالگرد تاسیس موسسه مادران امروز و پانزدهمین سال فعالیت "راه دور" موسسه، جلسه‌ای با موضوع آشنایی با طرح راه دور و پرسش و پاسخ با حضور سرکار خانم مریم احمدی شیرازی، مدیر موسسه مادران امروز، در شهر کرج برگزار شد.

این برنامه با پشتیبانی انجمن دوستدار کودک البرز و مدیریت سیما منظر شهرداری کرج در خانه باغ پارک فاتح از ساعت ۹:۳۰-۱۲ برگزار شد.

در ابتدا سرکار خانم رویا دولتشاهی داستان شکل‌گرفتن و پیشینه‌ی گروه‌های راه دور البرز را بیان کردند. سپس فیلم بیست سالگی موسسه نمایش داده شد. بعد از آن سرکار خانم احمدی، موسسه مادران امروز و طرح راه دور را معرفی کردند و به پرسش‌های شرکت‌کنندگان پاسخ دادند. برنامه با دف‌نوازی و پذیرایی به پایان رسید. در این برنامه حدود ۱۱۰ نفر شرکت کردند.

بعد از پایان برنامه، خانم احمدی با حضور خود در کنار جمعی از دوستان، به دغدغه‌های آن‌ها پاسخ دادند و راه‌هایی را برای شادی بیشتر در جمع‌های خانوادگی و دوستانه پیشنهاد دادند و توجه به بازی‌های سنتی و قصه در خانواده را یادآور شدند.

خیرمقدم و سخنان خانم رویا شهرزاد دولتشاهی

پیشینه‌ی گروه‌های راه دور استان البرز

داستان ما چگونه آغاز شد؟

در راستای برنامه‌های جامعه‌محور انجمن دوستدار کودک البرز، پروژه خوانش گروهی کتاب و رهایی در ۶ ماهه‌ی دوم سال ۱۳۹۴ آغاز گردید.

به‌منظور داشتن پایه و منبع نظری و علمی و عملی این پروژه، گشتیم و گشتیم تا یافتیم موسسه مادران امروز را در کنارمان.

در اسفند ۱۳۹۴ طی تماس با خانم شاه‌کرمی دیداری اولیه به منظور آشنایی با طرح آموزش از راه دور موسسه مادران امروز با خانم صادقپور عزیز داشتیم.

اردیبهشت سال ۱۳۹۵ آغاز اجرای طرح راه دور در پارک بانوان جهان با حضور نماینده‌ی موسسه، خانم فاطمه امیرشکاری عزیز و نمایندگان انجمن خانم‌ها: فروزنده عباسی، نسیم محمدی، رویا شهزاد دولتشاهی، بود. جلسه‌های هماهنگی گردانندگان گروه‌های راه دور (۸گروه) در ۲۶ فروردین ۱۳۹۷ با حضور مسئولان و گردانندگان آغاز شد که تاکنون برای هماهنگی و توانمندسازی گردانندگان ادامه دارد.

به سوی آینده:

پیمان داریم که ویژگی‌ها و شاخص‌های طرح راه دور را همچنان بیاموزیم و به کار بندیم. در گسترش و توانمندسازی و مهارت‌های مسئولان اجرای طرح کوشا باشیم. به امید زندگی شایسته برای مردم سرزمین مان.

گزارش مختصری از برگزاری مراسم پانزدهمین سالگرد فعالیت گروه‌های "راه دور" موسسه مادران امروز در کرمانشاه - ۱۳۹۷/۱۰/۲۷

- در تاریخ ۹۷/۱۰/۲۷ به مناسبت بیستین سالگرد تأسیس موسسه مادران امروز و پانزدهمین سالگرد فعالیت «طرح راه دور»، جشنی با همکاری گروه‌های راه دور و شهرکتاب کرمانشاه برگزار شد.
- این برنامه با حضور سرکارخانم مرضیه شاه‌کرمی و همراهی خانم منیژه چهره‌نگار با حضور تقریبی ۸۰ نفر در محل شهرکتاب کرمانشاه، به مدت دو ساعت اجرا شد.
- این برنامه به ترتیب زیر انجام شد:
- ۱- خوش‌آمدگویی توسط مجری توانمند خانم فرهادی؛
 - ۲- نمایش فیلم بیست سالگی موسسه؛
 - ۳- معرفی موسسه و طرح راه دور با تأکید بر ضرورت آموزش خانواده توسط سرکارخانم شاه‌کرمی؛
 - ۴- بیانات خانم فریبا یاراحمدی (هماهنگ‌کننده‌ی گروه‌های راه دور کرمانشاه) درباره‌ی خلاصه‌ی فعالیت‌های گروه‌ها در کرمانشاه؛
 - ۵- بیان تجربه و احساس توسط چند تن از اعضای گروه‌ها از شرکت در کتابخوانی؛
 - ۶- اجرای دکلمه زیبایی توسط خانم میترا گندمیان؛
 - ۷- بیان تجربه‌ها و دستاوردهای گروه‌های راه دور، معرفی گروه یاریگران و هدف‌های آن با تکیه بر جزوه‌ی «خواندن برای بهتر زیستن» توسط خانم چهره‌نگار.
 - ۸- پاسخ به پرسش‌های حاضران توسط سرکارخانم شاه‌کرمی؛
 - ۹- اجرای موسیقی سنتی و فولکلور کردی و پذیرایی.
- پس از برنامه، دورهمی دوستانه‌ای که از سوی اعضای گروه‌های باراد و باران در طاق‌بستان ترتیب داده شده بود، فضای خوش و خاطره‌انگیزی ایجاد کرد. در این بخش نیز خانم شاه‌کرمی با توجه به سؤال‌هایی که مطرح شد، لزوم کاربردی کردن اطلاعات در ارتباط‌های ما، دوباره‌خوانی کتاب‌ها را در صورت نیاز پیشنهاد کردند.
- در پایان از دوستان و افرادی که در برگزاری این مراسم همکاری داوطلبانه و فعالی داشتند، قدردانی شد. با تشکر از خانم یاراحمدی عزیز برای میزبانی گرم و صمیمانه‌شان.

جلسه‌ی ماهانه سه‌شنبه ۱۳۹۷/۱۰/۴

به خواست دوستانی که نتوانسته بودند در مراسم بیستمین سالگرد موسسه مادران امروز شرکت کنند، جلسه‌ی ماهانه‌ی دی ماه، به مرور برنامه‌ی سالگرد اختصاص یافت. در این جلسه فیلم‌های افتتاح موسسه در سال ۱۳۷۷ و مرور فعالیت‌های موسسه مادران امروز (مام) به نمایش درآمدند. سرکار خانم مریم احمدی شیرازی قصه‌ی بیست‌ساله‌ی موسسه را گفتند و آقای حسین پرهیزگار، از طرف گروه طرح و برنامه، گزارشی از بررسی عملکرد موسسه در این بیست سال را به شکل پاورپوینت ارائه دادند. پس از مروری بر فعالیت‌های موسسه، از دوستانی که در این مدت یار و همراه موسسه بودند تشکر و قدردانی شد. در پایان ضمن سپاس و تشکر از زحمات تیم اجرایی مراسم بیستمین سالگرد، از این دوستان تقدیر به عمل آمد.

نشانی موسسه مادران امروز (مام): خیابان ولیعصر- ابتدای خیابان شهید مطهری- خیابان سرداران- نبش
جهانسوز- شماره‌ی ۳۷- واحد یکم (زیر همکف) - کد پستی: ۱۵۹۵۸۳۳۱۱۱

تلفن و فاکس: ۰۲۱-۸۸۸۹۰۳۴۵، ۰۲۱-۸۸۹۰۱۴۳۶، ۰۲۱-۸۸۷۲۸۳۱۷

کانال اطلاع رسانی: <https://telegram.me/madaraneemrooz>

اینستاگرام: madaran_e_emrooz

سایت: madaraneemrooz.com

ایمیل: info@madaraneemrooz.com